

Bruxelles, den 12. december 2025
(OR. en)

16772/25
ADD 3

**Interinstitutionel sag:
2025/0399 (COD)**

**ENER 677
TRANS 644
RELEX 1683
ECOFIN 1735
ENV 1384
CODEC 2126
IA 231**

FØLGESKRIVELSE

fra: Martine DEPRez, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 11. december 2025

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: SWD(2025) 2001 final

Vedr.: ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE
RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN
[Pakke om europæiske net]
Ledsagedokument til
Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om
ændring af forordning (EU) 2019/942, (EU) 2019/943 og (EU)
2024/1789 og om ophævelse af forordning (EU) 2022/869
Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om
ændring af direktiv (EU) 2018/2001, (EU) 2019/944, (EU) 2024/1788 om
fremskyndelse af tilladelsesprocedurer

Hermed følger til delegationerne dokument SWD(2025) 2001 final.

Bilag: SWD(2025) 2001 final

Bruxelles, den 10.12.2025
SWD(2025) 2001 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

[Pakke om europæiske net]

Ledsagedokument til

Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EU) 2019/942, (EU) 2019/943 og (EU) 2024/1789 og om ophævelse af forordning (EU) 2022/869

Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, (EU) 2019/944, (EU) 2024/1788 om fremskyndelse af tilladelsesprocedurer

{COM(2025) 1006 final} - {SEC(2025) 2000 final} - {SWD(2025) 2000 final}

A. Behov for handling

Hvad er problemet, og hvorfor er det et problem på EU-plan?

Energinetinfrastruktur spiller en afgørende rolle for at styrke EU's konkurrenceevne, sikre vores Unions sikkerhed samt for energiomstillingen og dekarboniseringen. EU's energinet står over for nye og betydelige udfordringer med hensyn til at understøtte et stadig mere elektrificeret, decentraliseret, digitaliseret og fleksibelt elsystem, der er kendetegnet ved en stigende andel af variable vedvarende energikilder. Konsekvensanalysen afdækkede tre centrale problemer.

For det første er de eksisterende og planlagte infrastrukturprojekter ikke tilstrækkeligt målrettet mod at opfylde EU's energi- og klimamål. Der er en betydelig kløft mellem vores behov for grænseoverskridende elinfrastruktur og den nuværende gennemførelses hastighed og infrastrukturens udviklingsgrad på både transmissions- og distributionsnetniveau. For elektricitet er halvdelen af det grænseoverskridende elbehov (32 ud af 66 GW) i øjeblikket ikke dækket for 2030, og denne forskel forventes at stige til 37 GW i 2040. Ved en manglende opfyldelse af infrastrukturbehovene kan dekarboniseringen af systemet blive hindret, forsyningssikkerheden kan blive undermineret, og det kan potentielt føre til yderligere markedsfragmentering og højere energipriser. For at sikre systemoptimering og dekarbonisering af industrien vil det desuden være afgørende at styrke planlægningen og integrationen af brintnettet.

For det andet går gennemførelsen af projekter inden for infrastruktur, vedvarende energi og lagring samt ladestationer for langsomt, hvilket øger de samlede projektomkostninger og hæmmer netudviklingen. På transmissionsnetområdet tager færdiggørelsen af elinfrastrukturprojekter op til 7,5 år for distributionsnet og op til 10 år for transmissionsnet. Forsinkelser kan i forbindelse med grænseoverskridende projekter skyldes vanskeligheder med at nå til enighed om **omkostningsdelingen**, når projekter indebærer fordele uden for deres værtsmedlemsstater. Desuden fortsætter forsinkede **tilladelsesprocedurer** med at udgøre en væsentlig flaskehals.

Endelig er der bekymringer med hensyn til infrastrukturens sikkerhed. De seneste hændelser knyttet til den fysiske sikkerhed og cybersikkerheden har tydeliggjort risikoen for, at fjendtlige aktører går målrettet efter Unionens energiinfrastruktur, hvilket kan medføre økonomiske omkostninger og få konsekvenser for stabiliteten i vores energisystem. Tredjelandssaktører har endvidere en stigende interesse i at investere i EU's energiinfrastruktur, hvilket kan øge EU's eksponering for energisikkerhedsrelaterede risici. Ud over bevidste sabotagehandlinger påvirker nye risici, herunder naturkatastrofer og klimarelaterede virkninger, også modstandsdygtigheden i EU's energiinfrastruktur.

Uden en rettidig indsats på EU-plan vil disse problemer inden for den nuværende lovgivningsmæssige og politiske ramme sandsynligvis vare ved eller forværres yderligere.

Målsætninger: Hvilke resultater skal der opnås?

Den europæiske netpakkens **overordnede mål** er at sikre rettidig og effektiv udvikling af modstandsdygtig energiinfrastruktur, vedvarende energi og fleksibilitet, herunder lagring og ladestationer, i hele EU. Dette vil sætte EU i stand til at opfylde sine energi- og klimamål, herunder sikre overkommelige energipriser gennem bedre sammenkobling, hvilket vil føre til priskonvergens, lavere engrospriser på elektricitet og mindre volatilitet i elpriserne samt til hurtigere sammenknytning mellem produktion og efterspørgsel. Initiativets **specifikke mål** er at i) sikre, at projekter, der er medtaget i netudviklingsplanerne og udvalgt som projekter af

fælles interesse eller projekter af gensidig interesse, imødekommer identificerede infrastrukturbehov, ii) fremme brugen af omkostningsdelingsværktøjer for at muliggøre en hurtigere implementering af grænseoverskridende infrastrukturprojekter, iii) forkorte og forenkle tilladelsesprocedurerne for projekter inden for energiinfrastruktur, vedvarende energi og lagring samt ladestationer og iv) styrke den fysiske sikkerhed og cybersikkerheden samt modstandsdygtigheden i grænseoverskridende energiinfrastruktur.

Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan (nærhedsprincippet)?

Energitransmissionsinfrastruktur og i stigende grad eldistributionsnet har en transeuropæisk eller grænseoverskridende karakter og virkning. Det europæiske energinets indbyrdes forbundne karakter kræver en tæt koordinering af den nationale planlægning og EU-planlægningen. Den nationale regulering alene er utilstrækkelig, da de nationale forvaltninger ikke er i stand til at styre grænseoverskridende infrastrukturplanlægning. En effektiv planlægning på EU-plan kan forbedre integrationen af rene energikilder, imødekomme elmarkedets behov og sikre forsyningsikkerheden, hvilket resulterer i et mere effektivt net og nedbringer behovet for netudvidelse.

EU's indsats inden for vedvarende energi i henhold til det reviderede direktiv om vedvarende energi (RED) skaber merværdi, fordi den er mere effektiv og virkningsfuld end de enkelte medlemsstaters tiltag, idet man undgår en fragmenteret tilgang ved at håndtere omstillingen af det europæiske energisystem på en koordineret måde. Det sikrer en nettoreduktion af drivhusgasemissioner, udnytter stordriftsfordele og teknologisk samarbejde i Europa fuldt ud, og det giver investorerne sikkerhed i en EU-dækkende lovramme.

B. Løsninger

Hvilke løsninger er overvejet for at nå målene? Foretrækkes en bestemt løsning frem for andre?

Der er identificeret tre politiske løsningsmodeller for at nå målene for dette initiativ: 1) en **stærket bottom-up-tilgang** med minimal yderligere intervention på EU-plan og begrænsede ændringer af den nuværende lovgivningsmæssige og politiske ramme, 2) en **overgang fra en bottom-up-tilgang til en mere topstyret tilgang med stærkere** styring fra EU-niveau og med indførelse af mere væsentlige ændringer af den lovgivningsmæssige og politiske ramme og 3) en **fuldstændig topstyret tilgang** til store grænseoverskridende infrastruktur- og energiprojekter, herunder væsentlige strukturelle og institutionelle ændringer af status quo og en højere grad af centralisering og strømledning på EU-plan.

Med forbehold af politiske overvejelser og Kommissionens endelige lovgivningsforslag om den europæiske netpakke, der er baseret på den tekniske vurdering og sammenligningen af løsningsmodellerne (se afsnit 6 og 7 i konsekvensanalysen), vil løsningsmodel 3 samlet set give visse fordele, mens **løsningsmodel 2 forekommer at være mere effektiv, virkningsfuld og sammenhængende** med EU's overordnede politiske ramme. Den anses også for at fungere bedre med hensyn til **nærhedsprincippet og proportionalitet**.

Løsningsmodel 2 vil indebære flere ændringer af EU's lovgivningsmæssige og politiske ramme, herunder foranstaltninger til i) at sikre større gennemsigtighed, kontrol og koordinering af **netplanlægningen** både på EU-plan og nationalt plan, indføre en mekanisme til afhjælpning af mangler for at imødekomme infrastrukturbehov og i højere grad indarbejde trådløse løsninger og interne linjer, ii) øge gennemsigtigheden og styrke principperne for at **lette omkostningsdeling** og etablere en ramme for **frivillig sammenknytning af projekter**, iii) lovgivningsmæssige ændringer for yderligere at **fremskynde og forenkle tilladelsesprocedurerne** for grænseoverskridende, nationale

transmissionsnet og lokale distributionsnet samt projekter vedrørende vedvarende energi og lagring og ladestationer, iv) indføre yderligere krav for at **forbedre den fysiske sikkerhed og cybersikkerheden** i forbindelse med grænseoverskridende elinfrastruktur.

Hvad er de forskellige interessenters synspunkter? Hvem støtter hvilken løsning?

De foranstaltninger, der indgår i den foretrukne løsningsmodel, støttes i vid udstrækning af interessenternes synspunkter, som ikke desto mindre er forskellige med hensyn til visse spørgsmål (jf. bilag 2). Et flertal af respondenterne er enige i, at den nuværende **forvaltningsramme** for TYNDP'erne, herunder interessenternes roller, bør revideres for at øge effektiviteten. Desuden anfører omkring halvdelen af respondenterne, at den nuværende TYNDP-proces ikke er tilstrækkelig til at identificere infrastruktur mangler. Interessenterne har delte meninger om, hvorvidt TYNDP bør have en mere topstyret tilgang til infrastrukturplanlægning, idet systemoperatørerne har en tendens til at foretrække status quo. Et flertal af interessenterne anså **tilladelsesprocedurer** for at være den største hindring for at sikre, at Europas net oplever den nødvendige udvikling med henblik på energiomstillingen. Interessenterne opfordrede også til yderligere tiltag for at fremskynde tilladelsesprocedurerne i forbindelse med projekter vedrørende vedvarende energi og oplagring.

C. Den foretrukne løsnings virkninger

Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning?

Løsningsmodel 2 forventes at medføre betydelige økonomiske, miljømæssige og sociale fordele og reducere de administrative og tilpasningsrelaterede omkostninger for interessenterne.

Løsningsmodel 2 forventes at medføre betydelige **omkostningsbesparelser i energisystemet**. Forbedret **planlægning af energiinfrastruktur** vil føre til et mere optimalt og modstandsdygtigt net, som kan medføre en reduktion af systemomkostningerne på 14 mia. EUR om året og årlige nettobesparelser på 8 mia. EUR om året i 2040. En forbedret **ramme for omkostningsdeling** vil lette realiseringen og den hurtigere gennemførelse af grænseoverskridende projekter med betydelige socioøkonomiske velfærdsfordele til følge. Derudover forventes løsningsmodel 2 at nedbringe **godkendelsestiderne** og dermed en projektgennemførelse, som skaber fordele i form af undgåede omkostninger ved forsinkelser for projektivrksættere. Endelig kan løsningsmodel 2 gennem forbedret **energiinfrastruktursikkerhed** medføre fordele i form af undgået tab af økonomisk velfærd og omkostninger til reparationer.

Disse besparelser vil gavne forbrugerne, elproducenterne og systemoperatørerne ved at forbedre **konkurrenceevnen** og skabe **sociale fordele**. Lavere omkostninger til energisystemet vil afbøde stigningerne i nettaksterne for forbrugerne, herunder industrien. Løsningsmodel 2 vil også have en positiv indvirkning på **digitaliseringen** gennem dens større vægt på trådløse løsninger og digitalisering af tilladelsesprocedurerne. Endelig forventes løsningsmodel 2 at **reducere de administrative og tilpasningsrelaterede omkostninger** for virksomheder (herunder energiproducenter, projektivrksættere, transmissionssystemoperatører og de europæiske net af transmissionssystemoperatører) gennem strømlining af infrastrukturplanlægningen, ansøgnings- og evalueringsprocesser for projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse samt tilladelsesprocedurer. Med hensyn til **miljøfordele** kan den foretrukne løsningsmodel føre til en reduktion af CO₂-emissionerne (ca. 27 mio. ton/år).

Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning?

Vurderingen viser, at løsningsmodel 2 ikke forventes at få væsentlige negative økonomiske, sociale eller miljømæssige virkninger. Nogle foranstaltninger kan dog medføre begrænsede **supplerende efterlevelsedomkostninger** for visse interessenter. For **virksomheder** kan løsningsmodel 2 medføre yderligere administrative og tilpasningsrelaterede omkostninger for transmissionssystemoperatører og projektivrærksættere i forbindelse med deres rolle i fastlæggelsen af infrastrukturbehov og opfølgning samt nye sikkerhedsrelaterede rapporteringskrav. Disse omkostninger vil enten være begrænsede eller blive opvejet af andre foranstaltninger, herunder Kommissionens overtagelse af visse planlægningsopgaver fra de europæiske net af transmissionssystemoperatører, en reduceret hyppighed og forenkling af TYNDP og en forenklet ansøgningsproces for projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse. Forenklete og digitaliserede tilladelsesprocedurer vil også mindske den administrative byrde for virksomhederne. De årlige omkostningsbesparelser for virksomhederne kan ikke anslås fuldt ud, da der ikke forelå relevante data. Men det kan konkluderes, at løsningsmodel 2 vil føre til tilbagevendende omkostningsbesparelser. Desuden forventes initiativet ikke at medføre yderligere omkostninger for **borgerne**.

For **medlemsstater og nationale myndigheder** vil løsningsmodel 2 skabe yderligere administrative omkostninger på kort sigt i forbindelse med gennemførelsen af den reviderede lovgivningsmæssige ramme (se nedenfor). Endelig vil løsningsmodel 2 medføre yderligere omkostninger for **Kommissionen og ACER**, som vil påtage sig en større rolle i infrastrukturplanlægningen.

Hvordan påvirker den foretrukne løsning SMV'er og konkurrenceevnen?

Dette initiativ forventes ikke at få specifikke konsekvenser for SMV'ernes konkurrenceevne ud over ovennævnte overvejelser om konkurrenceevnen. Udvidelse og modernisering af EU's net kombineret med øget udbredelse af vedvarende energi vil forbedre adgangen til elektricitet og øge forsyningen til gavn for alle aktører, herunder SMV'er. Dette vil **reducere energisystemets omkostninger** for alle forbrugere og kan til gengæld sænke forsyningsomkostningerne.

Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?

Løsningsmodel 2 forventes at have en begrænset indvirkning på de relevante nationale myndigheders budgetter og forvaltninger. Medlemsstaterne kan være nødt til at afsætte yderligere ressourcer til støtte for den reviderede **omkostningsdelingsproces**, navnlig for at give de nationale regulerende myndigheder mulighed for at foretage vurderinger og træffe beslutninger om potentielle projekter og deltage i reguleringen af projekter uden for deres område. Der kan også være behov for yderligere ressourcer til at gennemføre de reviderede **tilladelsesbestemmelser**, herunder til at udstyre tilladelsesmyndighederne med det nødvendige personale, de nødvendige færdigheder og de nødvendige værktøjer. Disse yderligere omkostninger på kort sigt forventes imidlertid at blive opvejet af fordele i form af strømlinede, enklere, hurtigere og digitaliserede procedurer på længere sigt.

Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?

Der forventes ingen andre virkninger. Løsningsmodel 2 forventes at bidrage til en væsentlig forenkling af infrastrukturplanlægningen og -forvaltningen i Unionen samt tilladelsesprocedurerne (se afsnit 8.2.).

Proportionalitetsprincippet

Løsningsmodel 2 vurderes at være i stand til at opfylde målet for den europæiske netpakke på en effektiv og virkningsfuld måde uden at pålægge relevante aktører betydelige supplerende omkostninger. Den vil ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene for dette initiativ, og anses derfor for at være proportional.

D. Opfølgning

Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?

Kommissionen vil overvåge og evaluere lovgivningens virkninger ved hjælp et sæt indikatorer (se afsnit 9), der gør det muligt at måle fremskridt med hensyn til at nå specifikke og operationelle mål. Der bør foretages en revision af effektiviteten af den nye lovgivning inden udgangen af 2032, hvor den anden udvælgelsesproces for projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse under den nye ramme burde være afsluttet.